

LBRIS | We know
ANA-MARIA NEGRILĂ books

STĂPÂNUL UMBRELOR

ZORII RĂZBOIULUI

 CRUX PUBLISHING

1.

Este greu să conduci un stat, chiar dacă ai fost pregătit pentru asta, teoretic, și ți s-a inoculat ideea că nu există nimic altceva ce ți-ai dori mai mult pe lume.

Caan crezuse că dispariția lui Hharet avea să-l bucure. Bătrânul preparator se cufundase într-o stare de confuzie, care la început păruse doar oboseală. Hharet se ocupase de festivitățile organizate cu ocazia căsătoriei regale, apoi fusese desemnat să coordoneze lucrările la noua aripă a palatului în care urma să locuiască regina Sedara. De fapt, vocea mediatorului din străfundurile palatului îi sugerase lui Caan să-l pună la muncă peste puterile lui, să-i îngrămădească sarcini peste sarcini. Curând, Hharet începuse să vorbească în dodii, lipsise de câteva ori de la întâlnirile regale, sau rămăsese închis în apartamentul lui, petrecând ore în șir uitându-se pe pereți. Asta îi spusese Raddes, pe care-l trimisese să-i ureze sănătate, și în același timp să-i observe starea. Hharet nu era bine deloc, iar Raddes îi spusese că, după părerea lui, bătrânul preparator era pe moarte.

De ce se plângea? De multe, dar mai ales de faptul că nu reușea să doarmă, iar, dacă adormea, somnul îi era bântuit de tot felul de creaturi care-l chinuiau. Dintre

LIBRIS

We know

toate pe care i le înșirase lui Raddes, cel mai tare se te-
mea de o voce care-l asurzea cu reproșurile și învinuirile.
Ce anume îi reproșa, tânărul mediator nu reușise să afle,
însă Hharet nu arăta bine deloc, era incoerent, slăbise, nu
mânca și nu mai accepta să fie dus în pat, petrecându-și
zilele într-un fotoliu în fața unei ferestre ce dădea spre
oraș. Acolo susținea că era mai liniștit, însă de ce liniște
se putea vorbi când se trezea din somn strigând, iar ni-
meni nu-l înțelegea?

Scăpat de Hharet, tânărul Caan avea toate șansele să
facă lucrurile după voia lui. Începutul domniei lui era
liniștit, toate facțiunile preparatorilor de la școlile din
nord păreau să fi căzut la pace, ca un animal enorm și
viclean care își ținea răsuflarea așteptând în bârlogul lui.
Avea o regină exotică – o floare frumoasă – așa cum nu se
găsea în Meddian. Socrul lui, regele Yume, îi promisese
ajutorul în cazul în care ar fi avut nevoie de el și chiar
se arătase gata să-i trimită un batalion din trupele lui de
elită ca să-l apere. Caan îi mulțumise, dar deocamdată
nu se folosisse de propunerea acestuia.

Stând în fața cănii cu vin, în micul han de la intrarea
în oraș, îmbrăcat ca un negustor cu stare, se întreba ce
nu era bine. Ce îi lipsea?

Purta o mască de *nome*, dăruită de preparatorul Varydd,
cel care își dormea somnul de veci în sarcofagul din criptă.
Masca de *nome* îi dădea altă înfățișare și-l proteja împo-
triva atacurilor. Subțire ca razele lunii, se lipea de pielea
lui, dar cei care-l priveau nu vedeau strălucirea, ci doar
alt chip. Nu avea de ce să se teamă de asasini, fiindcă el
controla reacțiile oamenilor care se uitau la el, el îi invi-
ta să i se alăture la masă, sau din contră, să-l ocolească.
Masca de *nome* îl făcea să se simtă puternic, acoperindu-i
pielea cu o atingere catifelată, dar fermă, îmbrățișându-l
ca o iubită, apărându-l ca un luptător.

Cum poți să știi că ești conducătorul unui regat, dacă

nu-l vezi, dacă stai tot timpul închis într-un palat și te bazezi doar pe ce-ți spun alții? Așa că umbla pe străzi, prin cârciumi, visând la timpul când avea să fie destul de sigur pe el și, mai ales, pe cei apropiați lui, pentru a călători prin tot regatul. Visa să meargă din școală în școală, să discute cu mentorii, să afle cum trăiau și în ce credeau.

Și atunci? Ce făcea în locul acela, cu vinul de *tisse* în față, trist și singur? Adevărul era că se simțea copleșit de treburi, de cereri urgente, de lucruri ce trebuiau rezolvate și care înainte căzuseră în sarcina lui Hharet. Adevărul era că lipsise mult de lângă regina lui. Că, în ciuda promisiunilor, aceasta nu-l iubea, și, așa cum tocmai aflase de la Varydd, vocea din criptă, Sedara era mult mai interesată de unul dintre mediatorii care făceau parte din suita ei. Dacă ar fi fost măcar sigur! Doar că vocea mai mult insinuase decât numise cu glas tare sursa umilinței lui. Ar fi vrut să știe adevărul, însă, dacă l-ar fi descoperit, ce ar fi făcut? Fără Sedara, nu mai avea nici sprijinul lui Yume, iar, fără sprijinul socrului său, preparatorii urmau să-și reia agitația și să țesă din nou intrigi. Un nou Hharet avea să se ridice!

De aceea, îl chemase pe Varydd din străfundurile palatului și-l unsese oficial drept sfătuitor regal. Mediatorul antic nu avea de ce să-și dorească puterea și dovedise în nenumărate rânduri că îi era aliat. Singura lui nemulțumire era că se arăta mai mult decât discret cu întâmplările de demult și cu circumstanțele care-l aduseseră în sarcofagul unde îl găsisse. Caan ar fi vrut să afle mai multe, dar era dispus să aștepte dacă știa că răbdarea avea să-i fie răsplătită!

– Să vă mai aduc ceva?

O voce îi întrerupse gândurile și-l făcu să ridice privirile. Fetișcana cu părul strâns în vârful capului într-un nod complicat îi zâmbi și-i luă din față cana goală. Purta o rochie galbenă, țesută din lână de *kann* de munte, despictă

IBDIS | We know

la piept în formă de V și garnisită cu blăniță albă, scurtă. Avea tenul palid al celor de la munte și ochii mari, de un gri de cer furtunos. Ochii ei îi amintiră de alții pe care ar fi vrut să nu-i fi văzut niciodată.

Tallen! Mediatorul adus din Parene, aciuat pe lângă Sedara, un vierme ce rodea inima palatului și nu se lăsa dus. Observase că regina îl chema destul de des la ea, dar pusese acest fapt pe seama dorului ei de casă, de părinți, de lucrurile și oamenii pe care îi cunoscuse în Parene.

Se încruntă la față, ca și cum fața ei i-ar fi amintit de cea a lui Tallen.

– Adu-mi același lucru! îi spuse aspru, iar fata îi aruncă o otheadă speriată și dădu repede din cap înainte să plece.

Caan oftă. Ce îi arătase fața de *nome* de o speriasse așa?

Un lucru era sigur – trebuia să scape de Tallen, așa cum scăpase și de Hharet, altfel avea să se facă de râsul lumii, fiind primul dintre regii din ultima sută de ani care își alesese o regină, iar aceasta îl trăda.

Dădu repede pe gât vinul adus de fată, plăti și ieși pe strada plină de restaurante și hanuri. Era multă lume, mulți străini, mulți negustori. Era ușor să se piardă printre ei și să nu atragă atenția. Strada era lată, una dintre arterele principale ale Meddianului, și una palatul de Casa preparatorilor, o construcție din materiale străvechi, de peste o mie de ani. După părerea lui, un cub urât și sinistru, care ar fi trebuit demolat. Din fericire, casele negustorilor împrumutaseră din moda sudului și aveau fațade mai colorate și mai puțin dezolante. La clădirile mai noi, existau chiar și balcoane, și terase, mici sere cu plante puse în ghivece mari, deși el nu le vedea utilitatea într-o climă ca a lor.

Porni la pas, privind abundența de mărfuri, tranzacțiile ce se desfășurau în plină stradă, bogăția hainelor și-a bijuteriilor, fețele zâmbitoare ale oamenilor – un semn atât de bun pentru începutul domniei lui. Cât se schimbase

LIBRIS

We know
books

Meddianul în nici un an!

Și atunci? Dacă n-ar fi fost viermele care-i rodea sufletul, ar fi avut și el chipul la fel de zâmbitor! Însă, așa cum stăteau lucrurile, în mijlocul cântecului ce-i preaslăvea domnia înțeleaptă se strecurase o notă falsă.

Își continuă plimbarea prin mulțimea care se grăbea după treburi înainte să se întunece. Un bărbat îl înghionti, fiindcă mergea prea încet, dar gestul nu-l deranjă, din contră. Prea fusese ținut departe de toate, învelit în materiale moi, ca într-un giulgiu. Nu învățase lucruri evidente, iar acum regina îl trăda. Dacă-l înghiontea cineva pe stradă însemna că-l vedea și, cu tot golul din el, îl lua drept om.

La început, discuțiile cu Varydd, preparatorul din criptă, îl ajutaseră, dar de curând nu-i mai erau de ajuns. De fiecare dată când îl visa, se trezea secătuit de puteri și cu capul pulsându-i de gânduri negre. Nu-i era clar de ce i se întâmpla așa ceva, de vreme ce preparatorul nu făcea decât să-i vorbească despre măreția regatului și despre cât de minunat avea să fie viitorul cu el rege. Însă, când nu visa, vedea că preparatorii prinseseră deja curaj, iar Sedara nu-l respecta nici ca soție, nici ca regină. Și dacă o înlocuia cu femeile de la curte? Încercase asta, dar rușinea rămăsese.

Îl văzu pe Raddes urmărindu-l, deși îi spusese să-l lase singur. Mediatorul se îmbrăcase ca un negustor, cu haină lungă, din păr de *elir*, vopsită în albastru deschis, cu cizme negre, iar pe cap cu o căciulă cu calotă rotundă, tivită cu blană de *pil* de zăpadă. Se încruntă la el, iar tânărul îl privi încurcat. Înțelegea de ce îi încălcase porunca, dar nu putea să treacă asta cu vederea. Se apropie de el cu pași mari.

– Nu trebuia să fii aici, nu-i așa?

Raddes se zăpăci și fu gata să-i facă o plecăciune. Regele mormăi nemulțumit și-i puse o mână pe piept, oprindu-l să se încline. După ce-i încălcase porunca, idiotul îl mai dădea

LIBRIS

We know
books

și de gol în mijlocul celei mai aglomerate artere din Meddian!

– N-am vrut să fac asta, dar preparatorul Varydd mi-a cerut să vă transmit un mesaj.

Linia dintre sprâncenele lui Caan se adânci, devenind vizibilă chiar și prin masca de *nome*.

– Ce poate fi așa urgent? Urma să mă întorc curând la palat.

– Nu știu, Înălțimea Voastră. Mi s-a cerut să vă transmit un mesaj, repetă el prosteste.

Raddes ajunsese să discute direct cu preparatorul Varydd sau, de fapt, acesta discuta cu tânărul. Caan nu era sigur dacă situația îi era pe plac, dar deocamdată, Raddes nu dădea semne că ar fi vrut să-și depășească statutul.

– Spune odată! îi ceru.

Mediatorul șovăi din nou, căutându-și parcă vorbele. Nu prea îi stătea în fire să ezite, dar ce știa el despre oamenii lui?

– Preparatorul mi-a cerut să vă spun că ar exista o posibilitate să rezolvați problema despre care i-ați vorbit, dacă, ei bine...

Caan făcu un gest de nerăbdare.

– Dacă, ei bine, ce? Vorbește!

– Dacă mă însoțiți într-un loc pe care mi l-a indicat. Acolo o să vă întâlniți cu nomenclatorul Allermo Darakai, care vă va ajuta. Este cel mai bătrân nomenclator în viață și se zice că i-ar fi sfătuit și pe bunicul, și pe tatăl Domniei Tale.

Cu o seară înainte, Caan i se plânsese preparatorului Varydd de Sedara și Tallen. La asta să se fi referit mesajul?

– Mi-a mai spus că este foarte bine să mergeți folosind deghizarea de acum, mai ales că nomenclatorul nu poate veni la palat din cauza protecției date de *nomele* regale, țesute de preparatorii Gărzii. Mi-a cerut să vă însoțesc și să vă apăr, mai adăugă repede.

Cea mai bună apărare a lui Caan era anonimatul, dar

LIBRIS

We know
books

nu avea de ce să-i refuze compania. Preparatorul Varydd îi vorbise în mai multe rânduri despre Allermo Darakai, un nomenclator foarte bun la deslușirea viitorului și foarte greu de întâlnit. El se arătase dornic să-i ceară sfatul, dar Allermo umbla mult prin regat. Caan se simțea pregătit pentru întâlnirea cu el, ar fi vrut să aibă mai mult timp ca să cugete la ce avea să-l întrebe, dar nu voia să amâne, de teamă ca nomenclatorul să nu dispară din nou prin cine știe ce cătun de munte.

Porniră pe strada aglomerată, Caan ceva mai în față, iar Raddes în spatele lui, așa cum îi cerea rangul. Când oamenii se mai răriră, îl chemă lângă el, ca să nu dea de bănuț că ar fi fost altceva decât tot un negustor. Când îi văzu expresia, îi veni să râdă. Era sigur că Raddes vedea și fața lui adevărată, dar nu știa cât din ea, de vreme ce părea șocat de fiecare dată când ochii i se opreau asupra lui. Masca de *nome* ar fi trebuit să-l arate ca pe un bărbat între două vârste, cu ochii înguști și tenul smeard al celor de pe malurile Oceanului Alb. Avea părul prins la spate cu un inel de metal, iar pe cap purta o căciulă mare, din blană lungă de *kann*. Negustorii din nord erau organizați în comunități semisedentare și trăiau din vânzarea de carne afumată sau uscată de *pil* sau de *elir*, dar și din peștii pe care-i prindeau în apele înghețate, îi curățau și-i puneau în butoaie mici, acoperiți ca să nu se strice cu un amestec de pulberi, obținute din minereuri din zonă.

Raddes îl conduse pe străzi adiacente marelui bulevard, apoi pe niște alei mărginite de șiruri ordonate de clădiri. Zona era locuită în special de preparatorii care se retrăsese din slujba regală și își întemeiaseră familii. Totuși, era liniște, iar de dincolo de intrările cu porți înalte nu se auzea larmă de copii. Deși preparatorii nu aveau venituri atât de mari ca ale negustorilor, pensia dată de regat le ajungea să trăiască o viață îndestulată, așa că aleile și casele erau bine întreținute. La o răspântie, se opri pentru

IBDIS | We know

că i se păru că-l strigase cineva. Se întoarse mirat și privi în spate, dar, deși în mintea lui încă mai auzea strigătul: *Caan! Caan!*, nu văzu pe nimeni.

– Îl cunoști pe nomenclatorul Allermo Darakai? îl întreabă dintr-o dată pe Raddes.

– Nu, am auzit însă de el. Este faimos pentru previziunile pe care le face și, desigur, pentru alte pricini, despre care nu aș putea să vorbesc atât de liber.

Caan aprobă, cuprins din nou de neliniște. De ce preparatorul Varydd nu-i spusese nimic lui? Ce căuta în locul acela pustiu, însoțit doar de Raddes, umblând după un om despre care nu știa nimic precis, chiar dacă auzise de când era copil povești care-l aveau drept protagonist pe Allermo? Poate că lupta lui cu Hharet îl făcuse să fie mai bănuitor din fire, mai ales că nimeni, în afară de preparatorul Varydd și Raddes însuși, nu știa cine se ascundea sub masca de *nome*.

Trebuia însă să afle răspunsurile la întrebările care-l chinuiau. Putea s-o repudieze pe Sedara? Era destul de sigur pe puterea lui pentru a face asta? Dacă-l executa pe mediatorul Tallen, iar pe regină o alunga, Yume nu avea să profite de asta ca să-l învinovățească? Era sigur că regele din Parene urma să nege orice vinovăție a fiicei lui – mai ales că îi și convenea s-o facă – și că avea să ia măsuri. Ce măsuri, însă? Regatul Khale era destul de departe de Parene, iar între ele se afla deșertul, dar nici nu voia să pună la încercare hotărârea și încăpățânarea lui Yume. Îl vedea în stare să trimită o armată ca să spele onoarea fiicei sale.

Deci, cu atât mai mult, trebuia să discute cu nomenclatorul Allermo și să afle ce-i rezerva viitorul dacă alegea un scenariu sau altul. Perspectiva de a-și deschide sufletul în fața unui necunoscut îl făcea însă nervos, căci stima de sine i-ar fi avut și mai mult de suferit.

Mediatorul se opri o clipă și privi în jos. Se aflau la o

întretăiere de drumuri, într-o zonă în care clădirile noi lăsaseră locul unora mult mai vechi. Caan se apropie de un perete ca să-l studieze cu atenție. Casele de aici nu aveau fațadele întrerupte de ferestre sau balcoane. Atinse un perete și simți că suprafața gri era mai netedă decât placările cu *krem*, care se utilizau la construcțiile noi. Se uită în lungul străzii înguste cât patru dale de piatră. La mijloc, acoperit de un grătar lung, cu deschizături rotunde din loc în loc, se afla un canal unde se aduna apa din precipitații. Clădirile acelea ciudate, fără uși, fără ferestre, se continuau ca un zid, de-o parte și de alta a străzii.

– Mai avem mult de mers?

– Nu, Înălțimea Voastră, aproape am ajuns.

Raddes o porni înainte pe stradă, uitându-se la zidurile oarbe, de parcă ar fi căutat anumite semne. Se opri în curând și se întoarse spre Caan:

– Aici este!

Când regele ajunsese lângă el, o parte din perete tremură ca suprafața unui lac. Caan își văzu chipul reflectat ca într-o oglindă, apoi un gol slab luminat se deschise în fața lui. Intrară pe un coridor lung, la capătul căruia se afla un alt perete, care se retrase în lateral când ajunseră în fața lui. Dincolo, descoperi o grădină, cu alei de piatră roșiatică și cu tot felul de pomi, tufișuri și flori, pe care Caan nu le recunoscuse. Nu erau specii din Khale.

– Ce este aici?

Atmosfera era sufocantă, deși temperatura ar fi trebuit să fie aceeași ca în restul Medianului. O sclipire îi atrase atenția, așa că privi în sus și descoperi prin coroana arborilor un acoperiș transparent, ce semăna cu domul palatului său.

De la intrare porneau trei alei, ce se afundau printre plante. Raddes o alese pe cea din dreapta. Un timp, urmări peretele serei, de care erau agățate vase cu plante curgătoare, apoi aleea coti și se treziră înconjurați de vegetație.

LIBRIS | We know

Caan începu să transpire prin hainele groase; sudoarea îi curgea pe frunte, îi gâdila spatele cu picături mari și-ar fi dat orice să se poată schimba în ceva mai puțin călduros. Își descheie haina de deasupra și se simți ceva mai bine. Din fericire, masca de *nome* îi ascundea chipul, fiindcă n-ar fi vrut să apară în fața faimosului nomenclator asudând ca un *kann* de munte, ajuns în zona deșertului.

În mijlocul serei se afla un luminiș pavat cu aceleași dale roșiatice, unde fuseseră așezate mai multe măsuțe și bănci de lemn.

Îi întâmpină un bărbat ce arăta surprinzător de tânăr pentru vârsta pe care ar fi trebuit s-o aibă nomenclatorul Allermo Darakai. Fața prelungă, cu două riduri adânci de-o parte și de alta a nasului subțire, ochii cu pleoape vineții, care arătau oboseală, îl făceau să semene cu un mediator cu experiență. Părul negru și lucios îi era prins la spate într-o coadă groasă. Purta haine ușoare, mult mai potrivite pentru căldura din interior. Când îi văzu apropiindu-se, se ridică de pe una dintre bănci și păși spre ei.

Din cauza căldurii și-a mirosului degajat de plante, pe Caan începu să-l doară capul, dar încearcă să nu se lase distras de neplăcerea fizică.

– Bine ați venit, Înălțimea Voastră! Aștept de ceva vreme să ne cunoaștem.

Vocea era plăcută și educată, ca a unui nobil de la palat, însă lui Caan îi sună fals, ca o replică învățată pe dinafară. Allermo avea ceva sacadat în mișcări, ca o păpușă mânăuită de un maestru *parman*, în fața unui public doritor de povești vechi. Și expresia feței îi era ciudată, mimând exagerat un zâmbet de bun venit.

Își aminti de o poveste pe care i-o spusese doica lui despre războinicii din vechime, care își puteau supune vrăjmașii nu doar prin puterea *nomelor*, ci furându-le trupurile și folosindu-le cu ajutorul unor trucuri magice.